

Γέρος Κορεζιός.

Ζ. ΚΑΠΙΤΑΝΗΣ.

τινα λογικήν, ὁ γάμος ἀπορριφέται εἰδὸς μὴ, ἀ-
πορρίπτεται. Τὰ ὄκτω ταῦτα στοιχεῖα ἔξιγονται ἐκ
τοῦ "Ixer, Isor, Bibrion. Καὶ δύο μὲν ἀνάγονται
εἰς τὸν μῆνα, δύο εἰς τὴν ἡμέραν, δύο εἰς τὴν ὥραν,
καὶ δύο εἰς τὸ λεπτὸν διε τὸ ἐγεννήθη ἡ κόρη.

Οἱ μάντις εἶναι ὑπόχρεοις νὰ ἐκπληρώσῃ ἀκριβῶς
τὸ καθῆκόν του, μεταχρήστων, οὐχὶ ἐρμηνεύων· διότι
ἡ τοιάδε ἡ τοιάδε συναρμολογία τῶν γραμμάτων
ἀνήκει εἰς τὴν σύμπτωσιν μόνην. Εἰδέποτε μετα-
φράσει δολίως, γίνεται εὔκόλως ὁ ἔλεγχος, καὶ τὸ
ἐπὶ τούτῳ διωριτμένον δικιστήριον τὸν τιμωρεῖ αὐ-
τογράτατα.

Μετὰ τὴν μαντείαν, ἐάν ἔναι εύνοική, ὁ νέος
στέλλει δῶρα, ὑπὲρ τὴν δύναμιν του πάντοτε, εἰς
τὴν μνηστήν του· ὀνομάζονται δὲ ταῦτα ἔουλοι,
δηλαδὴ μνηστήρια· καὶ ἐάν ἡ νέα δεχθῇ αὐτὰ, ἢ
ὑποχρέωσίς της εἶναι ἀμετάθετος, διότι η παραδοσὴ
αὕτη ισοδυναμεῖ πρὸς τὴν ἡμετέραν συγκατάθεσιν
τὴν γενεράλην ἐνώπιον τοῦ Ιερέως. Η γυνὴ, λέγει
ὁ κώδιξ, ἡ ἀρνουμένη νὰ συζευχθῇ τὸν ἀνδρα τοῦ
ἔμνηστεύθη ἐκουσίως, τιμωρεῖται παραδειγματι-
κῶς καὶ συζευγνύεται βίᾳ μετ' αὐτοῦ. Τὸ δὲ σπέρμα
τῆς ἡμέρας καθ' θν ὁ νέος ἔστειλε τὰ μνηστήρια,
προσκαλεῖται μετὰ τῷ γονέων του παρὰ τῶν γο-